

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. Octavæ. De generositate amoris Christi in S. Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Scrutare cor tuum, ut videas, annon in eo sit cupiditas, quæ hanc unionem impediat, quæ certus est bonæ Communionis effectus.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo Io. 6. 55.

Transimus in id, quod comedimus. S. Leo.

DIES IV. OCTAVÆ.

De Generositate Amoris Christi.

sti in SS. Eucharistia.

I.

SI vis amoris Christi se prodit in grandibus miraculis, quæ ipse in sanctissima Eucharistia patrat, si ipsius liberalitas elucet è magnis bonis, quæ nobis in illa largitur; generositas amoris ipsius clariùs adhuc se prodit in rebus molestis, quæ in ea sustinenda veniunt. Nihil Deo infinitè potenti, & diviti magis, ut ita dicam, innatum est, quàm multa præstare, & donare. Sed nihil Deo infinitè beato magis oppositum est, quàm pati adversa; & tamen hæc amor ipsius in SS. Eucharistia admittit. Sunt quædam adversa, quæ lubens amplexatur, &

S 4

pro-

Junius.

propterea esse cupit in hoc Sacramento veluti victima, ut Patri suo quotidie se offerat, & per Sacrificium incruentum imolet, ac morte quadam mystica moriatur, itaque se reapse quotidie mori paratum esse testetur, si id ad salutem nostram foret necessarium. In hoc Mysterio multò prodigiosius in nihilum se redigit, quàm in ipsa humanæ carnis assumptione. Denique morari hic vult in perpetua mortificatione, cum nullam actionem exerceat, nullum vitæ signum edat, omni potentiarum suarum usu sibi interdicat.

II. Sed hæc calamitates, quantumcumque austere videantur, ut amœnas læto animo amplexatur, idcirco, quòd nobis sunt proficiuæ; sed adhuc magis suum nobis demonstrat amorem, dum se obijcit ærumnis, tantò sibi crudelioribus, quantò nobis funestioribus; quia scelerum nostrorum sunt appendices. quanta pati eum non oportet in hoc Sacramento ab impietate tot sceleratorum, qui Sacratissima Eucharistia abutuntur ad horrendas prorsus prophana-
tiones? à tot hæreticis, qui ex ea sibi cudunt blasphemiarum suarum scopum, & ex hoc insigni divini amoris testimonio offensarum ansam? quid non pati eum oportet à languore, vel potiùs insolentia tot per-
versorum Catholicorum, qui tremendis
hæc

hisce Mysteriis non alium ob finem assiste- Junius.

re videntur, quàm ut insultent humilitati Dei, ipsorum amore ad nihilum usque se deprimentis? quid pati non debet à socordia tot Christianorum, quorum aliqui præ tædio huic sanctissimo Mysterio se subducunt, vel cū inaudito torpore ad id accedunt, vel id super altari in tristi solitudine relinquunt. Verùm crudelius adhuc est, quòd improbissimè à tot perversis hominibus tractetur, qui per sacrilegas Communiones renovant Judæ perfidiam, dum è memoria Passionis ipsius, renovationem omnium, quas pertulit, injuriarum faciunt.

III. Ipse prævidebat omnia hæc mala, quibus exponendus esset, si adorandum hoc Sacramentum instirueret; sed desiderium, quo tenebatur ad nos veniendi, ad omnes difficultates superandas eum impulit. Credidit cordis humani spoliū omnibus hisce pænis dignissimum esse. Visne iis te associare, qui dolorum ipsius causa sunt, cū potiùs miseratione tangi deberes, & totis viribus impedire, ne alij in posterum eum offendant? Visne te jungere protervis illis Christianis, ut ei per inmodestias tuas ignominiam crees? ignavis illis, ut vel ad S. Synaxim tepidè accedas, vel eam ex contemptu penitus negligas; perfidis illis, ut eum osculo prodas?

Vel

Junius.

Vel potius, non vis te ipsi consecrando, honorare statum, quo se victimam tui amore fecit? statum profundæ depressionis, in quem se propter te demisit, infra omnes creaturas se deprimendo? ejus statum mortificationis habile te reddendo ad eum excipiendum per sensuum, & cupiditatum tuarum compressionem? Denique non vis gratum ei testari animum pro ignominis, quibus se exposuit amore tui, omnibus viribus contendendo eas compensare?

Statue Domino sarcire injurias, quibus se propter te exposuit, cum reverentia, & fervore, ad divina Mysteria accedendo.

Filios enutrivisti, & exaltavi: ipsi autem spreverunt me. Isa. 1. 2.

Quænam nobis est excusatio, cum talibus pasti talia peccemus? Chrysost.

DIES V. OCTAVÆ.

Quosnā Fines Christus in Sanctissima Eucharistia sibi præfixerit.

I.

Prodigia, quæ Christus patravit, ut in sanctissimo Eucharistiæ Mysterio ad nos veniret, indicant, non minores ejusdem esse